

Pietarissa Lokakuu 29/98.

Pekka rakas !

Piksen arvoisit. Olen jo to-
sellakin ehtinyt arvella: mitä
pä se Pekka enään kirjoittaisi!

Mutta kirjoittipa tuo — josta
suuret kiitokset !

Tietääkseni sen, että miehet o-
vat „järkeviä”. Enpä sentään ha-
luisi tulla mieheksi, jos ehdotettaisiin
muuttaa sydän, pelkäksi järjeksi.

Toivon mukaan, on ila ilmoittanut
että nykyisin vain hyvin, niin henki-
sesti kuin ruumillisestikin.

Ulkokannollinen kantani on sama
keuhin ennenkin: Kristustani en
jätä ja „Hän” ei jätä minua!...

Muutin huomaan ettei kukaan roko-
lakko tunnosta minua täysin omaan
joukkoansa kuuluvaksi. Siitti kuoli-
matta omisten heidän pussijotansa.
Itsepäolestäni huomaan, että näihin
joka joukkio, vetävät mua muka-
naan — korkeampaa pääomaalia kab-
den.

Suuresti ilaustin, tulevissa matka-
aikeistasi, y. m. Sydämentäni läi-
van kaikkien hyvien puuhiesi ammistu-
van. Kehittyköön, kehittyköön P-
kastumme, todellinen kansan opettaja,
kansan johtaja!

Mitä siihen tulee, että otta-
sin levittäköni ensivuonna ilmestyvään
viikkolehdeenne, minun sen teen vellan
miehelläni, jos min. Läkäläiset ahtast
olat, sallivat sen tänne tulemaan
Miksen kateisiin, sen sitä ansait

sevan² — Huutahan minun
kin siluni: "Eliköön totuus, valo
ja veljeys!"

Yssein itkun: Miksi on kadon-
nut totuus, oikeus ja rakkaus
ihmiesten keuhkettä! — ?

Vai odotat Maijaa luoksesi
ensisunnuntana. Jos hän tulee,
niin se osoittaa hänen katkerus-
densa vaivattansa. Viimeisyy-
synä en lapsi parakaani ollenkaan tau-
tenut — niin hän oli kova ja
katkera...

Kuin kajotin puallustaa sinua pe-
littämällä kuinka paljo on Sibba itäe
kärsinyt luopuessaan omista maallisiin-
siota pyytteisistään — antaantukseensa
kokonaan kärkeämpain henkiesten
aatteitten palvelukseen. Näin hän
kyryi: En käsittä, miksi piti hänen

sitte lahrata puhtaasti rakastava
lapsen sydän, herättämällä eloon samat
muutosukkaisuuden amat tunteet.
(¹³) puhelomalla rakastunessa O. G.
juuri samaan aikaan kuin hän alkoi
minua viersa).

Sitte hän kertoi: „Sigridillä“ [†]
suurempi oikeus „minuun“ — Hänki
olen ennemmin sinua rakastanut.

Tusta puhetta vähimmin odotin mi-
hettä, johon minä rajittomasti luo-
tin, silloin kuin hän vakuutti mi-
mulle „ettei hänellä ole mitään vel-
vollisuuksia Sigridia kohtaan ja
että tunteensa olivat vaan sellaiset
jotka ei ansaitse rakkauden nimeä“.

Oi äiti, yhtä lihaiset ja ar-
vottomat ovat olleet rakkaus-tunteensa
minuakin kohtaan! — Siksi hän
kieltä rakkauden alomassa olon ...

sia [†]) arvelin: Rikillä on aina oikeus

Julminta oli erämme viime ke-
väänä. "Hän tui että erämme
ehkä ainiaaksi — vaan ei
hänellä ollut antaa yhtä ainoata
lohtutuksen sanaa" ...

"Silloin päätin että minun täytyy
repä sydämeeni "hän" muistona
muutam tullen hulluksi!

Kajelin sille hänelle huomattaa
omia virheitään jolla hän on saatta-
nut tietoa laukata. Hän vastasi:
"Miksei hän muista mua koskaan huo-
mauttanut? En olisi voinut neu-
vojan laiminlyödä, kanti kuin
minun suuresti rakastin".

Hohoi, näinkö lienee tämä kol-
mevuotinen taistelonne, rikkailunne
päättynyt? Minä puolestani
hyvällä amallatunnolla saan sanaa

amat sanat jotka 3:ne vuotta luv-
suin : "siunaan muistoasi pil-
lainkin"

Kärsivällä ja kovan pöyhäköllä ja kovan
Terveystieteiden tutkimuskeskuksella
Kärsivällä ja kovan pöyhäköllä ja kovan
Terveystieteiden tutkimuskeskuksella

Kalla saan tunnustaa sinut
sittenkin samaksi puhtaaksi
rukoukseksi jokaan luotin miun
maailman rukoukseni elämää
kokenemattoman lapseni
kanssasi vapaaseen seurusteluun.
Taisin on yhtä ja toista
muistuttamista, että olisit vainut
enempikin hyvän voinnin
vaikuttaa, jos olisit tainin
menetellyt syhtensä.

— ettei nim. hänellä
olisi syytä ^(syyttökösiin) ^(valituksiin) määsien.
Taisin kuitenkin, kunhan saan
hänet luokseni — vaipani
vaikuttaa hänessä takaisin
paremmat ajatukset,
süitä mieheitä jote
lupa Jumaloi!

Lämmän sydämmellinen
tervehdys, yotävältäsi, jote
muinoin nimitit

Taisin että kirjaitat joken, väike
miun erikintä
sais läytyä.

Aidiksi